

ת"פ 33857/09/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33857-09-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת רונת פוזננסקי כץ

המאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד שפי שטרצר
	נגד
הנאשם	פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד עמרי לשם ועו"ד רועי בראונר

גזר דין

חלק כללי

1. ביום 24.9.21 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוג (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); ושתי עבירות **איומים (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 192 לחוק.
2. ביום 24.04.22 הגיעו הצדדים להסדר דיוני במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב אישום המתוקן ונשלח לשירות המבחן בכדי שיערך תסקיר בעניינו (להלן: **התסקיר**).
3. ביום 29.5.22 התקבל תסקיר שירות המבחן וביום 30.5.22 טענו הצדדים לעונש ובמסגרת הטיעונים העידו בפניי אחיו, חבריו וילדיו של הנאשם וכן המתלוננת עצמה. במסגרת טיעוניו ביקש ב"כ הנאשם להגיש חוות דעת פרטית, אשר נערכה על ידי מרכז "התחלה חדשה" ואשר המליצה על ענישה בדמות תכנית טיפולית דו שבועית חלף מאסר. להשלמת התמונה ולצורך הגשת חוות הדעת ביום 17.7.21 העידה בפניי עורכת חוות הדעת, ולאחר כל זאת הבשילו התנאים למתן גזר דין.

עובדות כתב האישום

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת נשואים מזה 13 שנים, מתגוררים בדירה בחולון (להלן: **הדירה**) ולהם 6 ילדים משותפים, שאחת מהם, הבכורה, סובלת ממחלת אפילפסיה.

אישום ראשון

5. ביום 11.09.2021, עת בני המשפחה שהו בדירה, שתה הנאשם יין ואכל גרעינים וביקש מהמתלוננת עמוד 1

לקום מהמיטה ולטפל בילדים. כאשר המתלוננת ביקשה לפנות את הגרעינים איים עליה הנאשם באומרו **"לכי מפה את תתקרבי לפה אני אשחט אותך"**.

בהמשך צעק הנאשם על המתלוננת באומרו **"למה היית צריכה להגיד לשוטרת שאני דחפתי אותך, למה את חייבת לגרום למשפחה שלי לדעת דברים"**. בשעה 10:55 לערך, בזמן שהמתלוננת סידרה את שולחן האוכל, הגיע הנאשם לעבר השולחן, נעמד מאחורי המתלוננת ותקף אותה בכך **שהכה בראשה פעמיים עד שכיסוי הראש שלה נפל**. בהמשך לאמור, **היכה אותה הנאשם פעם נוספת בראשה והמתלוננת נדחפה קדימה**. הנאשם הוסיף **והיכה את המתלוננת בשתי מכות נוספות בראשה** והיא נסוגה לאחור תוך שהגנה על ראשה באמצעות ידיה. הנאשם נעמד מול המתלוננת בחדר האוכל ודיבר אליה תוך שהניף את ידיו **לעברה בתנועת אגרוף והוסיף לעשות כן גם כאשר המתלוננת יצאה מהדירה לכיוון המרפסת**.

6. בהמשך למתואר, במטבח הדירה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהצמיד אותה לשיש ולקערת זכוכית שאת תכולתה -בצל, תפוחים ורימונים - **זרק לעברה** באופן אשר פגע בראשה ובכל גופה. בתגובה ומתוך חשש מפני הנאשם הכניסה המתלוננת לארון כוסות זכוכית ודברי זכוכית נוספים שהיו בקרבת מקום, ואילו הנאשם **השליך לעבר פניה כוס יין שהחזיק בידו והיין שבתוך הכוס נשפך על המתלוננת**. הנאשם, אשר כעס על המתלוננת על כך שסיפרה למשפחתו שהיכה אותה, הכניס אותה אל חדר השינה ואיים עליה באומרו: **"שהיא לא תצא משם"**, הגיש לה את הטלפון שלו ואמר לה **"קחי תתקשרי למשטרה, תתקשרי לאברבנאל שיקחו אותך, בואי נראה אותך"**. המתלוננת התחננה לחייה וביקשה מהנאשם להפסיק ואף התנצלה בפניו. הנאשם **נטל מספריים מברזל אשר היו בתוך שידה בחדר השינה, הצמידם לכיוון עינה של המתלוננת ואיים עליה באומרו: "אני אהרוג אותך את לא יוצאת מפה ואחרי החגים אני אגיד לכולם שאת משוגעת, אני אעשה בלגן ונתגרש"**. באותן נסיבות הרים הנאשם **מחבט חשמלי קוטל יתושים, והכה אותה באמצעותו על כפות ידיה, בעודה מתחננת בפניו שיניח לה, תוך שאיים עליה באומרו: "היום את מתה היום נגמר לך החיים"**. הנאשם **גרר את המתלוננת לשירותים, הכה אותה בכך שסטר בפניה ומשך בשערותיה, תוך שאיים עליה באומרו: "מפה את לא יוצאת, את לא שותה, לא אוכלת, את אפילו לא עושה את הצרכים שלך פה"** וסגר את הברז של השירותים. הנאשם המשיך והצמיד פניו לפניה, ביקש ממנה להסתכל עליו ואיים עליה באומרו לה: **"אני אשחט אותך כמו כבש"**. בהמשך, **כשלוש פעמים, יצא הנאשם מהשירותים וחזר הכה אותה בפניה**. המתלוננת זעקה לעזרה וצעקה לילדיה ששהו במרפסת הסמוכה לחדר השינה, וביקשה שיתקשרו למשטרה. בשעה 11:48 לערך, כאשר המתלוננת ראתה כי הנאשם זז מדלת השירותים, ניסתה לברוח לכיוון הסלון על מנת להציל את עצמה. הנאשם, אשר הבחין במתלוננת, **רץ אחריה, אחז בגופה, ליפף את ידו הימנית סביב צווארה, חנק אותה והם נפלו על הספה**, בעוד המתלוננת אחזה את הווילון שהיה מימינה בכדי להסיטו ולקרוא לעזרה. כתוצאה מכך, המוט נפל ופגע בגבה של הנאשם. בהמשך לכך, **וכשכל אותה העת ידו של הנאשם אוחזת בצווארה ובפניה של המתלוננת, הרים הנאשם את המתלוננת מן הספה, אחז אותה בחוזקה וגרר אותה בחזרה לשירותים, שם איים עליה שוב באומרו: "נגמר לך היום החיים"**, סגר את דלת השירותים והלך לסדר את הווילון. בנסיבות אלו שוב ניסתה המתלוננת לברוח, **רצה לכיוון**

המרפסת, שם ישבו הילדים, ואולם הנאשם הגיע אחריה אל המרפסת ומשך אותה חזרה לכיוון השירותים. באותן נסיבות, נטל הנאשם את צינור מיכל ההדחה של השירותים, ליפף אותו סביב צווארה של המתלוננת, חנק אותה באמצעותו וכן חנק אותה בחוזקה באמצעות ידיו. המתלוננת צעקה לילדיה שיזמינו משטרה "א' תזעיקו משטרה, תעשו משהו, אני מתה", וכששמעו אותה ילדיה ששהו בחדר הסמוך התחילו לצעוק ולבכות ואולם הנאשם המשיך לחבוט בראשה של המתלוננת פעמים רבות תוך שאמר לה: "מה את מערבת עכשיו משטרה". הנאשם ניגש שוב אל הווילון כדי לסדרו והמתלוננת ניצלה את שעת כושר כדי לברוח לכיוון הדלת הראשית כשהיא ללא נעליים וללא כיסוי ראש, אל דירתם של השכנים, אשר הזעיקו משטרה למקום.

7. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת שטפי דם רבים בזרוע ימין, שטפי דם בכתף ימני אחורי, שטפי דם ונפיחות בזרוע שמאל מקדימה ומאחור, שפשוף במרפק שמאל, שטפי דם בבטן, שטפי דם ברגל ימין מקדימה ובחלק האחורי, שטפי דם ברגל שמאל, שפשוף מדמם בשפה עליונה פנימית, שפשופים ושריטות על גבי הידיים שמאל וימין.

אישום שני

8. בתאריך 04.09.22, בשעה 14:20, בעת שבני המשפחה שהו בבית, פרץ בין הנאשם לבין המתלוננת ויכוח על רקע טענתו של הנאשם שהמתלוננת הכניסה גבר זר, אינסטלטור, לדירה. בהמשך, בעוד המתלוננת יושבת בסלון, תקף אותה הנאשם בכך שהטיח מכות רבות בפניה באמצעות ידיו כשהוא אוחז בידו כוס זכוכית, שפך עליה מים מהכוס וכן בעט בגופה מספר פעמים. המתלוננת נשכבה על הספה וגוננה על ראשה באמצעות ידיה ואולם הנאשם רכן לעברה וצעק עליה "למה הזמנת אותו, למה דווקא הוא". בהמשך נטל הנאשם מארון בסלון צעצוע בדמות חיה מפלסטיק, והכה את המתלוננת במספר אגרופים בפניה, בעודה רוכנת על הספה ומנסה לגונן על פניה. לאחר מכן תקף הנאשם את המתלוננת בגופה מספר פעמים לכיוון ידיה ורגליה באמצעות הצעצוע, כל זאת כאשר המתלוננת מתחננת בפני הנאשם שיפסיק, והכל בנוכחות חלק מהילדים ביניהם הקטינה ה' אשר קפאה במקום עד אשר ביקשה מאחיה לבוא איתה. הנאשם מצדו הורה לילדה שלא תתערב ולקח אותה לחדר אחר והפריד בינה לבין יתר הילדים. בהמשך, כאשר המתלוננת ניסתה לברוח לעבר מרפסת הבית, תפס אותה הנאשם והיכה אותה במכות בפניה באמצעות ידיו וזאת בנוכחות הילדים. בהמשך הצליחה המתלוננת לברוח לכיוון הגינה הציבורית והנאשם צעק לעברה "אם את לא חוזרת זה נגמר לך". כאשר המתלוננת ביקשה לחזור לדירה ודפקה על דלת הכניסה אמרו לה הילדים כי אינם יכולים לסייע לה שכן "אבא אמר שאם יפתחו את הדלת של הסלון אבא ירביץ להם". בהמשך, בשעה 16:20, הגיעה המתלוננת אל הגינה של השכנים והנאשם הגיע אחריה ואמר לה: "כדאי לך לחזור עכשיו הביתה אם לא יהיה בלגן" ובאותן הנסיבות תקף את המתלוננת בכך שמשך בשערותיה עד שכיסוי הראש שלה נפל. המתלוננת סידרה את כיסוי הראש והנאשם העיף אותו שוב, נטל כיסא פלסטיק שהיה במקום וזרק אותו לעברה, אך הכיסא לא פגע בה. בהמשך, איים עליה באומרו: "אם את לא באה הביתה אני גומר אותך", אז נטל הנאשם מעדר שהיה בגינה,

וזרק אותו לעברה אך המעדר לא פגע בה. בהמשך לנסיבות נכנסה המתלוננת לדירה והנאשם נכנס אחריה כשהוא עצבני, האשים אותה במעשיו ואמר לה שהיא גרמה לכל ושבגללה ראו אותו אנשים בחוץ ואיים עליה באומרו לה: "שלא יהיה לה טוב, ושהוא יעשה לה טרור". בשעה 16:51, בעוד המתלוננת וילדיה ישבו על הספה בסלון, אחז הנאשם בחוזקה בידו של הילד ד' וסילק את הילדים מהספה, אז הכה הנאשם את המתלוננת בחוזקה מספר פעמים בפניה, באמצעות ידיו, והמתלוננת נשכבה על הספה וגוננה על פניה באמצעות ידה. גם כאשר המתלוננת התיישבה המשיך הנאשם להכות אותה מכות נמרצות בפניה ובראשה באמצעות ידו ובעט בגופה, כך במשך דקות ארוכות, בעוד הילדים ישבו בסלון וצפו במתרחש. הנאשם נטל אופני ילדים שהיו מונחים בסמוך, הרים אותם והניף אותם לכיוון המתלוננת אשר אחזה בראשה והאופנים כמעט ופגעו בה. לאחר מכן נטל הנאשם את האופניים והטיח אותם בחוזקה פעמיים נוספות בראשה של המתלוננת וזרק אותם הצידה. הנאשם הכה מספר פעמים בראשה של המתלוננת, אחז את ראשה באמצעות ידיו בחוזקה וטלטל את ראשה ולאחר מכן, הכה אותה בפניה ובראשה מספר פעמים נוספות, הצמיד את פניו לעבר פניה וצעק עליה. הנאשם הוסיף והיכה את המתלוננת באגרופים בבטנה, כאשר כל אותה העת ניסתה המתלוננת להתגונן, כיסתה את פניה וראשה באמצעות ידיה וניסתה להרחיק את ידיו של הנאשם ממנה. הנאשם אחז את ראשה של המתלוננת והטיח אותו בספה, במשך מספר שניות, טלטל את ראשה בחוזקה שוב ושוב כלפי הספה ורגליה של המתלוננת התפרפרו באוויר. הנאשם החזיק את ידה של המתלוננת כדי שלא תתנגד, והכה אותה במכות נמרצות באגרופים בראשה, משך את שערות ראשה, והמשיך להכותה שוש ושוב בראשה תוך כדי הטחת ראשה בספה. לאחר מכן כיסה הנאשם את פניה של המתלוננת בשמיכה והכה אותה במכות אגרופ בראשה והטיח בראשה חפץ כחול, נטל כיסא פלסטיק מהרצפה הרים אותו והניף אותו בתנועה מאיימת לעברה ואמר לה: "את לא יוצאת מפה". בהמשך, עזב הנאשם את הסלון ושניים מהילדים ניסו לאסוף את החפצים שזרק הנאשם בסלון, או אז חזר הנאשם לסלון והילדים רצו ועזבו את החדר. הנאשם התקרב אל המתלוננת שישבה בקצה הספה, בעט בכיסא פלסטיק שהיה על הרצפה ולאחר מכן בעט בידה של המתלוננת. בהמשך התקרב הנאשם בגופו אל המתלוננת, דיבר אליה, גיחך וצחק, בעוד המתלוננת יושבת מכוונת על הספה ומגוננת על ראשה ופניה באמצעות ידה. הנאשם תקף אותה בכך שהכה אותה במכות נמרצות בראשה ובפניה באמצעות ידיו, ובהמשך הרים צעצוע שהיה על הרצפה והניפו לעבר המתלוננת. עוברת אורח שעברה במקום והבחינה בחלק מהאירוע המתרחש הזעיקה משטרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת סימנים כחולים סביב אוזניה ושטפי דם בכל חלקי גופה.

9. כאמור, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות מבחן

10. הנאשם בן 47, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאי 3-12, מתגורר עם משפחתו בעיר חולון ומשתכר

כעצמאי בתחום החשמלאות. הנאשם עבד במשרה חלקית עקב הצורך לטפל בביתו בת ה-12 אשר חולה באפילפסיה ועל מנת שיכול לתמוך במתלוננת. הנאשם שלל קושי כלכלי וזאת על רקע זכאות המשפחה בקצבאות הילדים וקצבת נכות ע"י המוסד לביטוח לאומי.

11. בצעירותו קשר הנאשם קשרים חברתיים בעייתיים, צרך קנאביס ונחשף לחומרים ממכרים ואולם צריכת הקנאביס הייתה מזדמנת בלבד והנאשם שלל תלות בסמים או צריכת אלכוהול מוגברת וסיפר כי נוטל טיפול תרופתי אנטי-חרדתי כדי להתמודד עם תחושות החרדה והמתח. הנאשם שומר על קשר עם הוריו, אשר התגרשו כאשר היה צעיר, ולמעט מורכבות בקשר של הנאשם עם בן זוגה של אמו, תיאר יחסים תקינים וקרובים עם הוריו.

12. באשר ליחסיו הזוגיים, פירט שירות המבחן כי בני הזוג נשואים מזה כ-13 שנים, עברו תהליך של חזרה בתשובה ומנהלים אורח חיים חרדי. הנאשם תיאר את מערכת היחסים הזוגית כתקינה ומתקדמת, וסיפר כי המתלוננת מטופלת על ידי גורמי בריאות הנפש. הנאשם תיאר את עצמו כבן זוג ואב הדואג לצרכים הפיזיים, הכלכליים והחינוכיים של בת זוגו וילדיהם. בתם הבכורה חולה באפילפסיה עמידה לטיפול תרופתי, משולבת בבית ספר לחינוך מיוחד ונעזרת בסייעת צמודה. כיום נמצאת לאחר תהליך אבחון ומעקב רפואי ועומדת לפני ניתוח.

13. בהתייחס להיסטוריה העבריינית ציין שירות המבחן כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות ואולם מהמידע הקיים בשירות המבחן, הנאשם הועמד בצו מבחן בשנת 2001 בגין מעורבות בעבירות סמים.

14. בהתייחס לעבירות הנוכחיות ציין שירות המבחן כי הנאשם מודה בכתב האישום המתוקן ומביע חרטה ברמה מילולית נוכח מעורבותו בהתנהגות אלימה כלפי אשתו. הנאשם ציין כי ברקע לביצוע העבירות עומדים התמודדות עם המתח והקשיים הרגשיים נוכח מצבם הבלתי יציב של בתו ובת זוגו. הנאשם התקשה להעמיק ולאשר קיומם של דפוסי התנהגות פוגעניים מצדו בקשר הזוגי, וניכר כי יש ניתוק רגשי ונטייה למזער משמעות מעשיו וחומרתם. הנאשם ממוקד בתפקודו כמטפל עיקרי של בני המשפחה, בדאגתו לבתו ולצרכי משפחתו ומרוכז ברצון לשקם את אשתו ובתו ולשוב לתפקד במסגרת המשפחתית.

15. שירות המבחן ערך שיחה עם המתלוננת אשר סיפרה כי עבדה בעבר בתחום הניקיון וכסייעת בגני הילדים ואולם עזבה את עבודתה לאחר לידת ילדיה וכיום היא עקרת בית. בעקבות מצבה הנפשי מקבלת המתלוננת קצבת נכות ומוכרת למרפאה לבריאות הנפש בחולון. המתלוננת הדגישה בפני שירות המבחן את תפקודו ויכולותיו של הנאשם כבן זוג, כאב ובכל מישורי חייו, התייחסה באופן מצמצם לאלימות ולהתנהגות הבעייתית כלפיה והדגישה את אשמתה וחלקה בהסלמת היחסים ואף נתנה לגיטימציה והמעטה בעבירות אותן ביצע הנאשם כלפיה. שירות המבחן התרשם כי המתלוננת מזדהה את הנאשם, חווה קושי בהפרדות ממנו וקיימת תלות בולטת ברמה התפקודית, רגשית והכלכלית כאשר ציינה בפניהם כי קיים קשר רציף

וקבוע עם הנאשם וכי היא מבקשת לשוב לחייהם משותפים כשאינן בלבה כל חשש.

16. שירות המבחן הפנה להתרשמותו מהנאשם בהליך המעצר ומכך שהנאשם אופיין בנוקשות מחשבתית, תלות רגשית ובצרכי שליטה על התנהלות בת הזוג, בעודו מנהל קשר רציף עם המתלוננת. לשיטתם, במצבי משבר, פגיעה רגשית או במצבים בהם הציפיות שלו אינן נענות, הנאשם מתקשה בוויסות רגשותיו ועלול לפעול בהתנהגות אלימה ופוגענית כלפי בת הזוג. כמו כן, התרשמו בשירות המבחן כי קיימת נטייה של הנאשם לצמצם מאחריותו וממשמעות התנהגותו האלימה והפוגענית כלפי המתלוננת, ומשכך קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פוגענית ואלימה כלפי בת הזוג. הנאשם נעדר הכרה לנזקקות טיפולית, עסוק בבת הזוג ובהתנהלותה, תוך שמגלה קיום רכושניים כלפיה וכלפי הילדים באופן שאינו מאפשר פניות לקדם הליך טיפולי.

17. עם זאת, ונוכח המורכבות המשפחתית ומתוך ראייה עתידית לחשיבות שילובו במסגרת טיפולית, בהחלטת בית משפט ובהמלצת שירות המבחן, שולב הנאשם במרכז הטיפול "בית נועם". והנה, לאחר כשבוע במהלכו שהה הנאשם בבידוד והחל תהליך טיפולי, הפר הנאשם את כללי המסגרת והושעה ממנה, תוך שנקבע כי ישהה בחלופה מגבה. בסמוך לחזרתו מההשעיה ועקב חשד להידבקות במחלת הקורונה, יצא הנאשם לבדיקה חיצונית ואולם שב למסגרת רק בשעות הערב, לאחר שגורמי הטיפול התקשו לאתר. בהמשך הוציא הנאשם 10 ימי מחלה בגין בעיות רפואיות. משכך, ולאור התנהלותו, הוחלט על הפסקת הטיפול בעניינו.

18. שירות המבחן ציין כי בזמן שהותו של הנאשם בבית נועם, אופיין הנאשם כמי שמחזיק בדפוסי התמודדות המאופיינים בניתוק ברמה הרגשית, קושי בקבלת סמכות, צרכי שליטה מוגברים כלפי סביבתו וקושי להתמודד עם תחושות דחייה ותסכול שנחווים כפגיעה בדימוי העצמי. עוד נאמר בעניינו של הנאשם כי הוא אינו מחויב לתהליך ומתקשה להתמסר ולו אף באופן ראשוני, מתקשה להפיק תועלת ולקדם את עצמו בטיפול וזקוק לגבולות ברורים ונוקשים בטווח המידי. נוכח מכלול האמור סבר שירות המבחן כי רק מעצר בפועל יצליח לצמצם את רמת הסיכון במצבו. זאת ועוד, לאור התרשמות שירות המבחן מהתנהלותו המניפולטיבית של הנאשם ביקשו אלה לבטל את צו הפיקוח בעניינו.

19. שירות המבחן התייחס בתסקירו לגורמי הסיכון, ולקח בחשבון את העובדה שלנאשם אין הרשעות קודמות, את יכולתו הקוגניטיבית והתפקודית, את השלמת 12 שנות הלימוד ורכישת המקצוע בתחום החשמלאות ואת התקופות בהן הצליח להתנהל באופן יציב ורציני במישורי חיי השונים. מנגד סקר שירות המבחן את גורמי הסיכון והתייחס לכך כי הסיכון נלמד מחומרת העבירות, מתוך הקושי להכיר בפגיעתו של הנאשם במתלוננת, ממאפיינים של תלות הדדית וקשיי נפרדות בקשר הזוגי, מקיומו של צורך בשליטה, מדפוסי התנהגות רכושניים ותוקפניים, מתובנה מצומצמת לדפוסי התוקפניים, מהכשלת הניסיון הטיפולי והרחקתו מהמסגרת הטיפולית ומקשייו לעמוד בתנאים

המגבילים ובגבולות שהוצבו בפניו בהליך המעצר. אל מול כל אלה נתן שירות המבחן משקל לחולשתה של המתלוננת ולקושי שלה להתלונן כנגד הנאשם.

20. **לסיכום הגיע שירות המבחן למסקנה לפיה הפער בין הנכונות שמבטא הנאשם ברמה המילולית לקדם הליך טיפולי, לבין היעדר הכרה לבעייתיות ולקיומם של דפוסים תוקפניים והקושי לקבל סמכות, מצביע על רמת סיכון להישנות התנהגות פוגענית ואלימה כלפי בת הזוג בעתיד ולא ניתן לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.**

חוות דעת מטעם "התחלה חדשה"

21. עוד קודם לקבלת התסקיר פנה הנאשם באמצעות בא כוחו למרכז "התחלה חדשה" וביקש לקבל חוות דעת טיפולית (להלן: **חוות הדעת**). חוות דעת שכזו אכן התקבלה והוגשה לבית המשפט (נ/3), וזאת לאחר שעורכת חוות הדעת התייצבה באולם לצורך מתן מענה לשאלות בית המשפט והצדדים.

22. בדומה לתסקיר, אשר לא הונח בפני עורכת חוות הדעת עובר להכנת חוות הדעת או לאחריה, נסקרו קורות חייו של הנאשם משנות ילדותו ועד עתה, וזאת כחלק מתהליך האבחון ולצורך בניית תכנית שיקום טיפולית עבור הנאשם.

23. הנאשם מסר כי המתלוננת מאובחנת כסובלת מדיכאון ובעברה ארבעה ניסיונות אובדניים. עוד סיפר הנאשם כי באחד מניסיונותיה מצא אותה תלויה על נדנדה והציל אותה ממוות. הנאשם תיאר את האירוע כחווייה מטלטלת.

24. באשר לעזיבתו את בית נועם מסר הנאשם כי תפקידו בבית כמטפל עיקרי בבתו ובאשתו לא אפשר לו "להסתדר" בבית נועם ולכן חזר למעצר. את הרקע למעשיו הסביר בהחמרה במצבה של בתו והניתוח שצריכה לעבור ואמר כי עשה טעות ופגע במשפחתו ובאשתו, עליה תמיד גוון.

25. מחוות הדעת עולה כי לנאשם אין סביבה תומכת ולא מן הנמנע כי הנאשם לא ידע לזהות מצבי סיכון עד להגעה למצבי קיצון. הטראומות שעבר הנאשם בחייו לא עובדו והמצוקה הנפשית עמה הנאשם מתמודד עשויה לעמוד בבסיס התנהגותו האלימה בהיותו סובל, ככל הנראה, מפוסט טראומה ומהפרעת קשב וריכוז שלא אובחנו. הנאשם אמנם מסר כי השימוש באלכוהול הינו ספוראדי, ואולם מכתב האישום המתוקן עולה כי העבירות בוצעו כאשר הנאשם היה בגילופין ומן הספרות עולה כי קיים קשר בין שימוש בסמים ואלכוהול לבין גורמים של פגיעות גנטיות וגורמים פסיכו-חברתיים והתנהגותיים, כמו גם קשר בין צריכת אלכוהול לביצוע מעשי אלימות. עם זאת הנאשם הביע כאב רב וחרטה ולקח אחריות על תגובותיו הבלתי מותאמות בהפגנת האלימות כלפי אשתו וכן הביע רצון עז וכן מוטיבציה גבוהה להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי ומשמעותי אשר יסייע בידו להימנע

מעבירות נוספות ויאפשר לו לשקם את יחסיו עם אשתו ומשפחתו.

26. נוכח כלל האמור נכתב בחוות הדעת כי ניתן לבנות לנאשם תכנית שיקום אשר תתאים לצרכיו הטיפולים ואשר תוכל לסייע לו לטפל בדפוסיו האלימים. הטיפול המוצע יתקיים כולו במרכז לטיפול ואבחון לאוכלוסיות עוברי חוק "התחלה חדשה", בתל אביב בניהולו הקליני של ד"ר נמרוד שני וניהולה המקצועי של הגב' קייזר, במסגרתה ישולב הנאשם בטיפול פרטני במתכונת חד שבועית ובמקביל יופנה לטיפול קבוצתי אצל עו"ס מומחה במניעת אלימות. הטיפול כולל פגישה פרטנית חד שבועית וכן פגישה קבוצתית חד שבועית למניעת אלימות במשפחה.

עדויות של עורכת חוות הדעת הגב' דנה קייזר - קרימינולוגית יישומית

27. כאמור, ביום 17.07.22 התייצבו עורכות חוות הדעת באולם בית המשפט לצורך מענה על שאלות הצדדים. הגב' דנה קייזר, אשר חתומה על חוות הדעת ביחד עם הגב' רותם קירש-בן-עמי, הייתה זו שעלתה לדוכן העדים והשיבה לשאלות.

28. הגב' קייזר הסבירה כי את האלימות שנקט הנאשם היא מאבחנת כאלימות מצבית ולא כזו המצביעה על דפוסים אלימים ומשכך הנאשם יהא חייב ליטול חלק בטיפול מכוח הוראה של בית המשפט. רק בדרך זו לא תיווצר הצטברות של מטענים וכעסים ורמת הסיכון של הנאשם תפחת. עוד אמרה גב' קייזר כי ההליך המשפטי הכולל את המעצר הממושך עורר אצל הנאשם קושי נפשי של ריחוק מילדיו ובכך יש משום גורם מרתיע. משכך נשאלה ד"ר קייזר על ידי בית המשפט באם לא יהא זה נכון שנוכח מעשיו של הנאשם ישלים את המאסר שייגזר עליו ורק לאחר מכן ישתלב בהליך טיפולי. הגב' קייזר השיבה ואמרה כי הסיכוי שאדם עם מכלול נסיבות כשל הנאשם יפנה באופן וולנטרי לטיפול הוא נמוך ומנגד, באם תוטל על הנאשם חובה להתייצב לטיפול שכזה, סיכויי ההצלחה בטווח הארוך יהיו גבוהים יותר.

29. באשר לעזיבתו של הנאשם את בית נועם, מסגרת אליה יצא בכדי לעבור טיפול בהוראת בית המשפט, אמרה ד"ר קייזר כי הדבר אינו מעיד על פרוגנוזה שלילית אלא על כך שהנאשם אינו יכול להתפנות לטיפול שעה שהוא רחוק מבני משפחתו ואינו חלק מהקונסטלציה המשפחתית. משזהו מצב הדברים המלצתה הינה שילוב הנאשם בטיפול כאשר הנאשם קרוב ונוכח בביתו ועם משפחתו. לשיטתה הנאשם מוכרח לשוב למעגל העבודה, לפרנס את משפחתו ובמקביל להשתלב בהליך הטיפולי שהוצע על ידה.

ראיות לעונש

המתלוננת- הגב' סיגל זוארי

30. טרם הכרעת הדין התייצבה המתלוננת באולם בית המשפט, ביחד עם ששת ילדיהם הקטינים שלה ושל הנאשם, אמו ואחותו. המתלוננת ביקשה כי בית המשפט יתבונן על כתב האישום בדרך שונה, שכן על אף האמור בכתב האישום ועל אף הצפייה בסרטון, חלק מהמעשים המתוארים בכתב האישום לא התרחשו ונוספו מתוך בלבול ומשום שהפסיקה ליטול כדורים פסיכיאטריים. המתלוננת הוסיפה ואמרה כי באישום המייחס לנאשם זריקת אופניים לעברה הרי שהאופניים לא פגעו בראשה, המכות שנראו בסרטון אינם אגרופים, הנאשם לא איים עליה ובוודאי שלא עשה כן באמצעות מספרים.

31. המתלוננת סיפרה כי היא חולה ובעברה שני ניסיונות אובדניים וכי היה זה הנאשם אשר הציל אותה וטיפל בה במסירות נפש. בנוסף, הנאשם הינו זה אשר דואג לילדים מבוקר עד לילה ולוקח אותם לגנים ולבית הספר. בתם הבכורה חולה באפילפסיה קשה והייתה אמורה לעבור ניתוח, היא הרימה יד על הילדה ובעקבות כך התרחשו האירועים והמצב יצא משליטה. הבית קורס ללא הנאשם והיעדרותו מובילה להתדרדרות במצב של כולם. המתלוננת הצהירה כי בכוונה ללכת ביחד עם הנאשם לטיפול זוגי וטענה באחריות מלאה כי אירועים דומים לא יתרחשו בשנית. המתלוננת השיבה לשאלתי ואמרה כי אינה מצדיקה את שעשה הנאשם אך היא אוהבת אותו ואינה מפחדת ממנו, היא סולחת לו ומבקשת כי הנאשם ישוב הביתה במהרה.

32. ילדיהם הקטינים של המתלוננת והנאשם נכחו בכל הדיונים ולבקשת המתלוננת אפשרתי לבתם הבכורה בת ה-12.5 לפנות לבית המשפט. הקטינה אמרה כך **"אבא כל החיים שלי. אני חייבת אותו. הוא עוזר לי. הוא שומר עליי. אני רק בגללו יכולה. הוא לוקח אותי לטיפולים. הוא שומר עליי. כולנו לא יכולים יותר. אני צריכה לעבור ניתוח ולא יכולה בלעדיו"**. גם בנו בן העשר של הנאשם ביקש לומר מספר דברים ואמר כי **"הוא עשה טעות וזה לא יקרה עוד פעם"**.

33. ביום 30.05.22, במהלך הטיעונים לעונש, ביקשה המתלוננת לפנות בשנית לבית המשפט וביקשה כי בית המשפט ייתן משקל גם להיבטים החיוביים של הנאשם והם הנתינה הגדולה שלו והרגש שהוא מבטא. המתלוננת תיארה מערכת יחסים טובה בת 22 שנים ו-6 ילדים, ואמרה כי הנאשם דואג לה, לא עוזב אותה לרגע ושומר עליה נוכח ניסיונותיה האובדניים. המתלוננת שבה ואמרה כי אינה בריאה בנפשה, מטופלת פסיכיאטרית, נוטלת כדורים וביקשה את עזרת בית המשפט בשיקום יחסיה עם הנאשם, בין השאר נוכח חששה לילדיה ממנה. המתלוננת ציינה כי היא סולחת לנאשם ואוהבת אותו ואף הולכת לבקרו בבית המעצר ללא חשש ופחד מרצונה החופשי ומתוך דאגה לו וילידים. עוד סיפרה כי הילדים בוכים ומתגעגעים לנאשם וכי במהלך עשרת החודשים בהם הנאשם לא איתם, המצב הלך והתדרדר וכיום עליו לשוב הביתה, שכן קיבל את עונשו.

רונן זוארי - אחיו של הנאשם

34. רונן תיאר בדמעות את אחיו הנאשם, כאב שמטפל במשפחתו במשך כל שעות היממה ודואג להם לכל צרכיהם. לדבריו, היעדרות הנאשם מן הבית הביאה לכך שהילדה הבכורה אינה מטופלת והילדים אינם הולכים לבית הספר, שכן אין מי שייקח אותם ויחזיר אותם **"המשפחה גמורה והילדים חיים-מתים"**. מר זוארי מסר כי מגיע לבית אחיו ככל שביכולתו לעשות כן וזאת על מנת לסייע למתלוננת

עם הילדים. במענה לשאלת בית המשפט אמר כי אם יום אחד יקרה אירוע דומה לזה המפורט בכתב האישום, או אפילו רק צעקות, ייקח את משפחתו של אחיו אליו ויטפל בהם.

דוד לוי- חבר משפחה

35. דוד מסר כי הנאשם והמתלוננת מטפלים בששת ילדיהם לבדם ואולם ח"י המשפחה השתנו נוכח מצבה של הילדה. את הנאשם תיאר דוד כאדם שתמיד עוזר לחברים ולאמו המבוגרת. לטענתו, הילדים של הנאשם הם "החיים שלו" וכיום הם אלו שנפגעים, שכן המתלוננת אינה יכולה לעזוב את הילדה ולטפל ביתר האחים והחברים, הגם שהיו רוצים לסייע, ומשכך הם מוצאים עצמם חסרי אונים.

משה שבירו- חבר טוב של הנאשם

36. משה סיפר כי הוא חברו הטוב של הנאשם ומכיר אותו הרבה שנים. לטענתו, כל האנשים המכירים את הנאשם והמתלוננת כואבים את כאבה של המשפחה וגם הוא "קרוע מבפנים". משה הוסיף ואמר כי הוא יודע עד כמה מעשיו של הנאשם חמורים הם ואולם הם כולם אנשים דתיים הבאים מדרך של תורה, דרך שסותרת התנהגות זו ועל כן אדם שעשה טעות עליו לעשות תשובה.

טענות הצדדים

טיעוני המאשימה לעונש:

37. המאשימה הגישה ראיותיה לעונש והן תמונות המתעדות את החבלות של המתלוננת להן גרם הנאשם (סומנו ת/1). המאשימה ביקשה להגיש גם סרטונים המתעדים את מעשיו של הנאשם ואולם ההגנה התנגדה לכך. לבסוף ניתנה החלטה הדוחה את בקשת המאשימה בין השאר נוכח העובדה שבמהלך אחת הישיבות הוצג בפניי סרטון המתעד חלק מהמיוחס לנאשם בכתב האישום המתוקן.

38. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן ולכך שמדובר בשני אירועים המתארים התנהגות משפילה של הנאשם כלפי המתלוננת, המלמדים על שליטת הנאשם במתלוננת והשלטת כוחנות כלפיה - והכל בפני הילדים הקטינים.

39. המאשימה הפנתה **לערכים המוגנים** שנפגעו ביניהם שמירה על שלמות גופו של האדם, בפרט בתא המשפחתי, שמירה על שלוות נפשה של המתלוננת, על הערך הדוגל בשמירה על הביטחון האישי, והפנתה לפגיעה החמורה בילדים הקטינים, אשר נאלצו לצפות במחזות נוראיים.

40. באשר **למתחם העונש ההולם** עתרה המאשימה למתחם אשר **נע בין 24 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר בפועל** ולתמיכה בעתירתה הפנתה לשורה של פסקי דין, כדלקמן:

א. עפ"ג 14469-10-19 **ואזנה נ' מדינת ישראל** (16.12.19) - הנאשם הודה והורשע לאחר שמיעת חלק מפרשת התביעה בעבירות של **ניסיון חבלה חמורה, תקיפה חבלנית בבת זוג**
עמוד 10

(שתי עבירות), היזק לרכוש במזיד (שתי עבירות), תקיפה סתם בבת זוג ובתקיפה חבלנית. בית המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין 24 חודשים ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט קמא גזר את דינו ל-**35 חודשי מאסר בפועל יחד עם הפעלת מאסר על תנאי**. בערעור שהוגש על ידי המערער קיבלו הצדדים את המלצת בית המשפט לפיה הענישה שהוטלה תישאר בעינה ואולם המאסר על התנאי שהופעל, יופעל בחופף ולא במצטבר, כך שתקופת המאסר הכוללת עמדה על **30 חודשי מאסר בפועל**.

ב. ת"פ 33706-04-20 **מדינת ישראל נ' שריקי** (18.10.20)- הנאשם הודה והורשע בעבירות של **תקיפת בת זוג (בשימוש באמצעים מדגימים של סכין וצינור מתכת), איומים והתעללות בבעלי חיים שביצע כלפי המתלוננת וכלפי כלבתה וצירף תיק בעבירת איומים**. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין 2 שנות מאסר ל- 4 שנות מאסר בתיק העיקרי ומאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר בפועל בתיק הנוסף וגזר את דינו ל-**36 חודשי מאסר בפועל**.

41. באשר **למיקום הנאשם במתחם** התייחסה המאשימה להיעדר עבר פלילי של הנאשם ומנגד לכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו נוכח קשייו של הנאשם להעמיק בקיומם של דפוסי התנהגות פוגעניים מצדו במישור הזוגי, ניתוק רגשי ונטייה למזער ממעשיו ומחומרתם. דבריה של המתלוננת מבטאים את המאפיינים של "סינדרום האישה המוכה" אשר למרות האלימות הקשה שספגה מול עיני הילדים דיברה בשבחו של הנאשם וביקשה כי ישוב הביתה. משאלה הם פני הדברים הרי שאין לקחת את דבריה של המתלוננת כשיקול בגזירת העונש. נוכח מכלול האמור ולאור העובדה שהנאשם לא עבר כל הליך טיפולי, עתרה המאשימה **למקם את הנאשם ברף העליון של השליש התחתון של המתחם ולהטיל עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת**.

טיעוני ההגנה לעונש:

42. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט מסמך המלמד על כך שהמשפחה נדרשת לפנות את המושכר בו היא מתגוררת (נ/1); מסמך המלמד על מצבה הרפואי של הקטינה (נ/2) ואת נ/3 - חוות הדעת מטעם "התחלה חדשה".

43. בפתח דבריו ביקש ב"כ הנאשם להתייחס לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה וטען כי לא ניתן ללמוד מפסיקה זו ולהשליך ממנה על המקרה שבפנינו, שכן עובדות המקרה אינן דומות כלל ועיקר. בנוסף ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי כתב האישום (המתקון) מפורט ביותר וזאת מפני שכלל האירועים צולמו ותועדו באופן מלא. פועל יוצא של תיעוד חזותי זה הינו כתב אישום מפורט ביותר ולא מן הנמנע כי כתב אישום שאינו מבוסס על תיעוד חזותי שכזה אלא על תיאור מילולי בלבד, היה כוללני ותמציתי הרבה יותר.

44. הנאשם גדל עם רקע משפחתי מורכב ללא אב וללא גבולות מצד האם, שלא הצליחה לטפל בילדיה והנאשם נאלץ להסתדר בכוחות עצמו ובין השאר בפנימיות. הנאשם נעדר עבר פלילי ומכיר את המתלוננת מזה 22 שנים. יחד הקימו משפחה בת 8 נפשות ואולם מחלת הילדה הכניסה את המשפחה למצב של חוסר ודאות ולחץ אשר התפרץ בבת אחת אצל הנאשם לכדי מעשים כנגד המתלוננת - מעשים שאינם מאפיינים את הנאשם. עם זאת, כיום, המצב השתנה שכן לנאשם מודעות למעשיו, בין השאר נוכח המחיר הכבד שהוא משלם במעצרו. לצד זאת, המתלוננת אינה מפחדת להתלונן כנגד הנאשם היה והמעשים יחזרו על עצמם.

45. מטרת ההליך הפלילי להעניש את הנאשם בגין מעשיו ואולם קיימות עוד מטרות ביניהן שיקום הנאשם וחזרתו לדרך המלך, כאשר בענייננו, הנאשם, לאחר מאסרו, יחזור לחיק משפחתו וימשיך לטפל בהם ומשכך, הדבר הנכון כיום הוא להעניק לנאשם טיפול בכדי שיוכל להתמודד עם בעיותיו ולהימנע מלחזור על מעשיו. מרכז "התחלה חדשה" בנה עבור הנאשם תכנית שיקום לטיפול בבעיותיו מתוך תקווה למנוע הישנות מעשיו בעתיד. חוות הדעת סוקרת את חיי הרצופים באירועים טראומטיים של הנאשם, ביניהם תאונת דרכים שעבר, הניסיונות האובדניים של המתלוננת והמקרה בו הציל את חייה כאשר שחרר את החבל מצווארה.

46. ב"כ הנאשם ביקש גם הוא להפנות לפסיקה, כדלקמן:

א. ת"פ 46656-08-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.06.16) - הנאשם הודה והורשע **בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג**. הנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין **מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר וגזר את דינו ל-220 שעות של"צ**.

ב. ת"פ 43263-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.06.13) - הנאשם הודה והורשע בעבירות **איומים ותקיפה הגורמת חבלה בבת זוג**. הנאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין **מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בע"ש ועד 15 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו של הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל במצטבר ולהפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים**.

ג. ת"פ 55262-11-12 **מדינת ישראל נ' ש' א'** (19.03.13) - הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירה של **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית ושתי עבירות איומים**. לחובתו עבירה פלילית אחת. בית המשפט קבע מתחם ענישה לאישום הראשון אשר נע בין **מאסר לריצוי בדרך של ע"ש ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל** ולאישום השני, מתחם עונש אשר נע בין **מאסר מתונה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל**.

ד. ת"פ 15405-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.09.14) - הנאשם הודה והורשע בביצוע **עבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בנוכחות הילדים**. הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן. בית המשפט גזר את דינו **ל-7 חודשי מאסר בפועל**.

ה. ת"פ 30280-07-16 **מדינת ישראל נ' חגאזי** (03.11.16) - הצדדים הגיעו להסדר בו הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה בבת זוג וניסיון שיבוש מהלכי משפט** והוטל עליו מאסר בפועל לתקופה בת **7 חודשים**.

ו. ע"פ 2744/09 **מיכאל בובריק נ' מדינת ישראל** (27.12.09) - המערער הודה והורשע בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**. בית המשפט המחוזי גזר את דינו **ל-18 חודשי מאסר בפועל**. ערעור לעליון נדחה. לפסיקה זו ביקש ב"כ הנאשם להתייחס באומרו כי יש להתייחס אליו "כסמן ימני" שכן **מדובר בתיק מאוד חמור**.

47. לסיום, ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט כי לא ימצה את הדין עם הנאשם ויתחשב בנסיבות לקולא ועתר **להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם** (כתשעה חודשים), להטיל עליו עונש של עבודות שירות ובמהלך תקופה זו ישולב הנאשם בטיפול, וזאת בכדי לתת לנאשם הזדמנות לשקם את עצמו, את נישואיו ואת התא המשפחתי שלו.

הנאשם בדברו האחרון

48. עוד בטרם הכרעת הדין ביקש הנאשם לומר את דברו וציין כי האירוע נשוא האישום התפתח בעקבות הרמת היד של המתלוננת כלפי הקטינה ונוכח הידיעה כי הקטינה צריכה לעבור ניתוח בראשה. הנאשם סיפר כי הוא מטפל באשתו וכי לעולם לא יפגע בה שכן אוהב אותה ואת הילדים שלו ושהם "כל עולמו". לטענתו, הוא בעצמו היה צריך לקבל טיפול ולפרוק את זעמו ועשה טעות כלפי המתלוננת וציין כי הוא יודע שעליו לקבל טיפול ובכוונתו לעשות זאת. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אמר כי הוא מתבייש בעצמו והבטיח כי המעשים לא יחזרו שכן אינו בן אדם אלים.

49. לאחר הטיעונים לעונש אמר הנאשם **"עשיתי טעות. טעות חיי, אני מאוד מצטער עליה, בכנות מכל הלב"**. הנאשם הוסיף ואמר כיהוא אוהב את ילדיו ואת אשתו ולעולם לעולם לא יחזור על מעשיו או יצעק, **"אני ביקשתי סליחה מאשתי, אני מצטער על זה. מצטער שפגעתי בילדים שלי"**. לטענתו האלימות התרחשה לאור הקשיים הנוגעים לבתם, אשר אינה יכולה לצעוד צעד אחד לבד וכשהיא מתחילה ללכת היא מאבדת הכרה, דבר הגורם לה להיות ממורמרת ומתוסכלת ולהם כהורים כאב לב גדול. הידיעה כי עליה לעבור ניתוח בראשה עוררה מתחים ולחץ עצום שקיבלו ביטוי באלימות.

50. באשר להליך הטיפולי שהופנה אליו בבית נועם הסביר הנאשם כי בעת שהותו שם ובמהלך שיחות עם משפחתו הבין כי ביתו קורס ומשכך הגיע למסקנה מוטעית כי אינו פנוי רגשית להליך הטיפולי, על אף רצונו לעשות כן, וביקש כי יוטל עליו עונש אשר יאפשר לו להתפנות לטיפול במשפחתו.

דין והכרעה

51. מקרה זה אשר תואר בהרחבה מציג עוד מקרה מצער ועגום של אלימות במשפחה. הנאשם נקט באלימות קשה ופוגענית אשר הותירה חבלות בגופה של המתלוננת, היא בת זוגו מזה שנים רבות ואם ששת ילדיו, ואשר סובלת מבעיות נפשיות (כך לדבריה) ותלויה כל כולה בנאשם (לדבריה ולדברי הנאשם).

52. במסגרת ההליך שהתקיים בפניי קראתי את כתב האישום המתוקן והמפורט, צפיתי באחד מהסרטים המתעדים חלק מהאירועים, קיבלתי לידי את צילומי החבלות להם גרם הנאשם, ובדרך זו למדתי על החוויה הנוראה שעברה המתלוננת ועברו ילדיה בשתי ההזדמנויות הממושכות והאכזריות בהן תקף הנאשם את בת זוגו. העבירות אותן ביצע הנאשם חמורות הן וקשות לקריאה ולצפייה, שכן הן מבטאות פגיעה בכבודה של המתלוננת, במעמדה בביתה, בזכותה להיות בטוחה במבצרה ואת הסכנה האמיתית לחייה - והכל בפני ילדיה הקטינים.

53. כתב האישום כולל אירועים רבים וחמורים שכל אחד מהם, לו היה עומד בפני עצמו, היה "מתגמל" את הנאשם בענישה משמעותית. שילובם של כלל האירועים, בשתי ההזדמנויות שנמשכו על פני זמן ממושך בכל פעם, מעורר תחושה קשה של עצב ותהייה. עצב על הכאב והעלבון שגרם הנאשם למתלוננת, ותהייה כיצד זה נאשם תוקף כך את אם ילדיו, אישה שהינה פגועת נפש. דוגמא לכך עולה מאחד האירועים המפורטים בכתב האישום המתוקן, כאשר המתלוננת מבקשת להימלט מחדר השירותים, שם כלא אותה הנאשם באיומים ואלימות. הנאשם, אשר הבחין במתלוננת, החזיר אותה לחדר פעם אחר פעם, באלימות ובאיומים ובפגיעה ובזלזול, והכל בנוכחות הילדים ההמומים והבוכים. במקרה אחר כך הנאשם את צינור הדחת המים בשירותים סביב צווארה וגרם לה לחנק ובהמשך חנק אותה באמצעות ידיו. אלה רק שתי דוגמאות למעשים הקשים שביצע הנאשם במתלוננת ואשר מלמדים על מידת האכזריות וההתעלמות המוחלטת שלו ממנה, כמו גם על נחישותו המתמשכת של הנאשם לפגוע בה.

54. המשימה אשר מוטלת על בית המשפט עניינה גזירת עונשו של הנאשם. המאשימה, אשר רואה בחומרה רבה את מעשיו של הנאשם, עותרת למאסר של 30 חודשים. מנגד, ב"כ הנאשם, מבקש כי בית המשפט יסתפק במניין ימי מעצרו של הנאשם ויורה על הליך טיפולי פרטי במסגרת "התחלה חדשה" חלף מאסרו ובמסגרת עבודות שירות, וזאת מפני שלמרות שהתיק חמור, הנאשם למד את הלקח והמתלוננת וילדיו זקוקים לו בביתם הקורס.

55. **נסיבות חייו של הנאשם מורכבות וקשות. בתו חולה באפילפסיה ורעייתו, היא המתלוננת, סובלת מבעיות נפשיות וזקוקה לעזרה בטיפול בילדיהם המשותפים. מנגד הנאשם, נקט באלימות קשה ומסוכנת כלפי המתלוננת בנוכחות אותם ילדים שכעת הוא טוען כי הם קורסים בשל אי נוכחותו בבית. ומול כל אלה ניצב האינטרס הציבורי המחייב את בית המשפט להטיל ענישה משמעותית ומרתיעה כלפי מי אשר פוגע פגיעה קשה בערכים מוגנים**

מקודשים ובעשותו כן מהווה חלק מתופעה מדאיגה שהפכה מכת מדינה של אלימות במשפחה. זו ההכרעה שעומדת בפניי ולהלן נימוקי ומסקנותיי.

מתחם העונש ההולם

56. הנאשם הורשע בעבירות תקיפה ואיומים אותן ביצע כלפי המתלוננת. במעשיו פגע הנאשם בגופה ובנפשה ובתחושת הביטחון שאמורה הייתה לחוש המתלוננת בביתה הוא מבצרה, וגרם לחבלות בגופה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. נסיבות ביצוע העבירות חמורות הן, ואף הן מצביעות על מידת אשם גבוהה.

57. מעשיו האלימים של הנאשם, לצד האיומים הקשים אותם השמיע, מלמדים על רף חומרה גבוה של מעשיו. המתלוננת מצאה עצמה בביתה שלה נתונה תחת מתקפה אלימה ופוגענית של חבטות, חניקות, השלכת חפצים, הטחות ראש, טלטול - אלימות אשר לוותה באיומים על חייה. הנאשם לא היסס להכות את המתלוננת, לכוון צינור סביב צווארה, להשליך על ראשה אופניים, לחבט בראשה, לסגור אותה בחדר השירותים, להכותה עם מחבט חשמלי, עם צעצוע, להשפילה - והכל בנוכחות הילדים הקטינים.

58. ב"כ הנאשם הלן על כך שתיעוד מעשי הנאשם במצלמות הוביל לכך שכתב האישום מפורט עד מאוד באופן אשר אפשר למאשימה לתאר לפרטי פרטים את מעשיו של הנאשם דקה אחר דקה. צודק ב"כ הנאשם ואכן כתב האישום מפורט באשר עסקין במעין דוח צפייה של מעשיו של הנאשם. מגד ניתן גם להניח כי בהיעדר תיעוד וויזואלי כתב האישום היה כוללני יותר ופחות מפורט. ואולם האם יש בתייעוד המצולם ובהעלאתו על הכתב בכדי להוות שיקול אותו יש לזקוף לקולא ולהקל בשל כך בעונשו של הנאשם? איני סבורה כך. התיאור המופיע בכתב האישום, דקה אחר דקה, מאפשר לקורא לראות בעיני רוחו ובדמיונו כיצד נהג הנאשם במתלוננת, להבין את מידת האימה וחוסר האונים בו הייתה המתלוננת מצויה ואת אכזריותו של הנאשם שלא חדל ממעשיו ולא גילה כל חמלה כלפי המתלוננת. הפירוט בכתב האישום מפרט את המציאות באופן מדויק כפי שזו השתקפה במצלמות ואין לו על מי שילין הנאשם פרט מאשר על עצמו.

59. גם אם אניח כי מעשיו של הנאשם נעשו על רקע שתיית אלכוהול (כפי שעלה מחוות הדעת מטעמו נ/3) או מפני שראה את המתלוננת מרימה יד על הקטינה (כפי שמסרה המתלוננת בפניי ומסר גם הנאשם) או משום מצבה הקשה של הקטינה והחרדה של הנאשם נוכח הניתוח שעליה לעבור (כפי שנטען בפניי על ידי מספר מקורות ובכללן הנאשם) - האם בכל אלה יש כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם שבשתי ההזדמנויות מתמשכות ומפורטות בכתב האישום המתוקן בחר להכות ולפגוע ולאיים על המתלוננת, שעה שהוא יודע כי היא חלשה ממנו, פגועה נפשית, סובלת מדיכאון, תלויה בו, ובנוכחות ילדיהם הקטינים? איני יכולה להשיב על שאלה זו בחיוב. להיפך. דווקא הרקע הנטען למעשים וחולשתה של המתלוננת הם אשר מגבירים את החומרה בה אני רואה את מעשיו.

60. לצד הפגיעה הפיזית, כפי שזו מוצגת בת/1, ניתן רק לשער כי המתלוננת חוותה גם פגיעה רגשית ונפשית, שכן נפלה קורבן לאלימות מצד מי שהינו בן זוגה מזה 22 שנים, אבי ילדיה, הגבר עמו היא חולקת את דירתה - מבצרה. אמנם המתלוננת ביקשה כי אקל עם הנאשם ואפשר לו לשוב לביתם, ואולם למרות זאת אניח, במידה רבה של זהירות, כי מתלוננת, אשר מלכתחילה סובלת מקשיים במישור הנפשי, תחוה השלכות נפשיות ארוכות טווח שקשה כעת להעריך את עוצמתן. בדומה ומבלי לקבוע מסמרות שכן לא הוגשה חוות דעת בנושא, אניח כי גם הקטינים, אשר היו עדים לאירועי האלימות, חוו ויחוו פגיעה נפשית נוכח מעשיו של הנאשם באמם בנוכחותם.

61. מדיניות הענישה בעבירות כגון דא הינה תוצר של הצורך החברתי העליון להילחם בתופעת האלימות במשפחה, אשר מתרחשת דווקא במקום בו אמור האדם לחוש מוגן ובטוח. זכות יסוד היא לאדם, כל אדם, להיות מוגן ובטוח בביתו ולא להיות חשוף לאיום ולפגיעה פיסית ונפשית. בעניין זה אפנה ל ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.07)

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים פחדים ואימה. הבושה והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם לחומרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

62. לענישה בגין עבירות אלימות במשפחה משמעות מיוחדת, שכן יש בה כדי לשקף את רצון החברה להכיר בחומרת המעשים ובצורך להיאבק בתוקפנות ובאלימות ללא מורא ובנחישות. הפרת האמון הבסיסי הנלווית לתקיפה שמתרחשת בתוך מערכת המבוססת על אמון; קשיי החשיפה; והמצב הקשה בו נמצא הקורבן אשר לרוב יהא קרוע בין האלימות המופעלת כנגדו לבין רצונו לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף - כל אלה עומדים בבסיס ההחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה. מנגד, כאמור, מקרה זה מעורר דילמה מורכבת נוכח הקושי התפקודי של המשפחה בהיעדרו של הנאשם. בע"פ 305/12 מ.י. נ' צוובנר-זליג (פורסם בגבו 2013), קבע בית המשפט העליון:

"קצה הנפש ממעשי אלימות, ההולכים ומתרבים, במיוחד נגד נשים מצד
עמוד 16

הקרובים להן ביותר וכי הדבר נראה כ"מכת מדינה" המחייבת השתת עונשים חמורים ומרתיעים. הצורך בסיפוק ביטחון לכל אישה ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה, הוכר כ"ערך חברתי ראשון במעלה". נקבע שעל הענישה לשדר מסר חד וברור אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לתגובה עונשית קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין"

63. לדאבוני, עבירות אלימות דומות לאלה נשוא תיק זה אינן תופעה חדשה וחריגה, כי אם מכת מדינה כואבת שתוצאותיה הרסניות - הן בעבור הקורבן והן עבור החברה בכללותה. בית-המשפט העליון הורה פעם אחר פעם כי במקרי אלימות בתוך המשפחה ינקטו בתי המשפט בענישה בעלת משקל נכבד. כך, למשל ברע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוו נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) (פסקה 12).

ובע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל (31.01.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים: "חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)). השופט ענת ברון ביטאה עמדה דומה בדבריה אלה: "ההיקף הוא עצום, ועם זאת -

את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוזה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)). "ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

64. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי במקרים דומים, בעבירות אלימות במשפחה, ניתן למצוא מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים אשר ביצעו עבירות אלימות - החל ממאסרים מותנים ועד למאסרים בפועל. מטבע הדברים, בעבירות אלה, ניתן למצוא דרגות חומרה שונות, והעונש שנגזר, בסופו של יום, תלוי במגוון שיקולים וביניהם: חומרת המעשים, האלימות שננקטה, קונקרטיזציה דברי האיום, התוצאות והנזק שנגרם, הישנות העבירות, העבר הפלילי של הנאשם ככל שיש כזה, ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

65. עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים. המאשימה הפנתה לפסיקה מחמירה בנסיבות של מקרים חמורים מהמקרה שבפניי וכפועל יוצא מכך הוטלו במקרים שם עונשים כבדים. מנגד, הפנה ב"כ הנאשם לשורה של פסקי דין אשר רובם ככולם ואולי למעט אחד, עסקו במקרים קלים מהמקרה שבפניי וכפועל יוצא הוטלו עונשים בהתאם. כאמור, המנעד הינו רחב והמתחם, כמו גם הענישה, יקבעו על פי חומרת המעשים והאלימות ומיקומו של הנאשם במתחם. להלן מספר פסקי דין אותם מצאתי רלוונטיים לענייננו:

א. רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר הבית, הכה בפניה ומשך בשערה. לאחר מכן הוסיף להכות בפניה ובראשה וגרם נזק לדלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר וגזר על המבקש עונש מאסר של 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר על 18 חודשים שכן לא היה מקום לזקוף לחובת המבקש את הפרת תנאי שחרור.

ב. רע"פ 7887-20 עאבדין נגד מדינת ישראל (10.01.21) - בית המשפט העליון דחה את

בקשת רשות הערעור שהגיש המערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר בעונשו של הנאשם. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות (3 עבירות) שביצע כלפי בת זוגו כאשר בעת חופשה משפחתית עם המתלוננת ובתם התינוקת, צבט הנאשם את המתלוננת עת ישנה ובין השניים החל ויכוח. בהמשך הכניס הנאשם את ידו לחזה של המתלוננת ולחץ עליו בחוזקה, הכה אותה בגבה ושרט את ידה. משביקשה המתלוננת שיפסיק, אחז בה הנאשם והשליך אותה על הרצפה, רכן מעליה, הכה אותה בסטירות לפניה ובעט עם רגלו ברגליה. בהמשך איים עליה הנאשם כי יהרוג אותה, השליך אותה לעבר הספה, הכה אותה בסטירות בפניה, בעט ברגליה, נשך אותה ומשניסטה להימלט לשירותים, משך אותה בכוח והשליך אותה שוב, הכה בפניה ובעט ברגליה. המתלוננת ברחה לשירותים ונעלה את עצמה ואולם למשמע בכי התינוקת נאלצה לצאת, או אז, לקח הנאשם את התינוקת בכוח, השליכה על המיטה ומשניגשה המתלוננת להרימה, תפס הנאשם את המתלוננת והשליך אותה על הרצפה, בעט ברגליה וסטר לה. זאת ועוד, עת הצליחה המתלוננת לצאת למסדרון, גרר אותה בכוח בידיה על הרצפה והכניסה לחדר. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין 12 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי למתלוננת.

ג. ת"פ 62882-02-20 מדינת ישראל נ' אבו צעלוק (05.07.20) - הנאשם הורשע בעבירה יחידה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוג. בית המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל- 20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, נעדר רישום פלילי, 13 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ד. עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.19). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. המערער הכה את המתלוננת מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסטה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה אשר נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן, גזר את עונשו ל- 10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

66. בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. נתתי דעתי לנזק שנגרם למתלוננת הן מן הבחינה הרגשית והן מן הבחינה הפיזית והנסיבות אשר הביאו את הנאשם, לטענתו, לביצוע המעשה. נתתי דעתי לאיומים שנועדו להשתיק את המתלוננת לבל תתלונן כנגד הנאשם ואת ניצול כוחו הפיזי כלפי קורבנו החלש. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם לא בחל במעשיו חרף העובדה שילדיו ישבו וצפו במתרחש ובחלק מהמקרים מיררו בבכי. נתתי דעתי גם לכך שמדובר במעשים אשר התמשכו על פני זמן ובשני מועדים שונים, במהלך היום, ללא יכולת מצדה של המתלוננת

לעצור את הנאשם אלא על ידי בריחה מהבית לבית השכנים אשר הזמינו את המשטרה ובאישום השני עובר אורח שהבחין במתרחש וקרא לעזרה.

67. בנסיבות המפורטות ולאור כלל האמור לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם בשני אישומים של עבירות מרובות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובשתי עבירות של ריבוי עבירות איומים נע בין **20 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשים**, זאת לצד ענישה נלווית.

68. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרא או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי בתוך מתחם העונש ההולם

69. ראשית לכל נתתי דעתי לכך כי הנאשם **הודה ונטל אחריות** על ביצוע העבירות, חסך את העדת העדים ובעיקר חסך את עדות המתלוננת על כל הקשיים הכרוכים בכך, לא כל שכן שעה שילדיו היו עדים לאלימות ונכחו בכלל האירועים. בהודייתו **חסך הנאשם גם בזמן שיפוטי יקר**, בעיקר בהבינו כי מעשיו מתועדים, החבלות להן גרם צולמו ולמעשה, ניהול ההליך עשוי אך לפגוע במשפחתו ובו ולגזול זמן יקר.

70. עוד נתתי דעתי לכך כי הנאשם בן 47 **נעדר הרשעות קודמות** וכי זהו מעצרו הראשון והממושך על כל הקשיים הכרוכים בכך.

71. משקל נכבד בגזירת דינו של הנאשם נתתי **למצבה הבריאותי של בתו הקטינה** של הנאשם אשר סובלת ממחלת האפילפסיה ולכך שהנאשם היה זה אשר טיפל בה עובר למעצרו, כמו גם לבקשתה מבית המשפט כי אפשר לאביה לשוב הביתה. מנ/2 למדתי על מצבה הרפואי המורכב של הקטינה ועל כך שבחודשים האחרונים חלה החמרה בתדירות הפרוסים. מן המסמך עולה כי מצבה של הקטינה הביא לירידה ניכרת בלימודים וכי היא מחסירה ימי לימודים רבים בשל פרוסים מרובים. יש תלות רבה בתפקודי היום יום סביב ההתארגנות, ניתוקים ובמידה והיא עומדת על רגליה מיד נופלת וזאת מספר פעמים ביום. האפילפסיה של הקטינה עמידה לטיפול, הפרוס מלווה בניתוק עם פגיעה דרמטית בתפקוד של הקטינה ובתפקוד המשפחה. **אין ספק כי מצבה של הקטינה וההחמרה במצבה זה הינו שיקול רב משמעות בגזירת עונשו של הנאשם. יש להצטער על כך שהנאשם לא השכיל להבין את הצרכים של בני משפחתו בכלל ושל בתו בפרט, שעה שפגע במתלוננת בנוכחות ילדיו, נעצר ונעדר זמן רב מהבית. להיעדרות יש מחיר אותו משלמת הקטינה והמשפחה. לכאורה, יש לקחת נתון זה בחשבון ולתת לו משקל משמעותי בגזירת העונש. אלא שאל מול בקשתם של בני המשפחה כי הנאשם, שהינו המטפל העיקרי, ישוב הביתה, ניצב הסיכון הממשי מפניו של הנאשם כלפי המתלוננת והפגיעה הנלווית של מעשיו בשאר בני משפחתו. האם שיקולים לקולא הנובעים ממצבה הבריאותי של הקטינה, ואשר היו ידועים לנאשם שעה שפגע במתלוננת בנוכחותה, גוברים על פני שיקולים הנוגעים לביטחונה האישי של המתלוננת אל מול האלימות והתוקפנות של הנאשם, שבחר לעזוב את**

הטיפול שהוצע לו? זוהי שאלה מורכבת שהתשובה עליה מורכבת אף היא ומובילה למסקנה כי הגם שיש לתת משקל משמעותי למצבה הבריאותי של הקטינה בגזירת עונשו של הנאשם, הרי שבאיזון ראוי בין השניים, השיקול שענינו בטיחותה של המתלוננת וביטחון הילדים גובר.

72. נתתי דעתי לכך שנוכח **מצבה הנפשי של המתלוננת**, אשר נמסר כי סבלה ועודנה סובלת ממחלה נפשית ומטופלת פסיכיאטרית ובשל כך מתקשה לשאת בנטל עבודות הבית והטיפול בילדים, הנאשם היה זה אשר נטל חלק אקטיבי בטיפול השוטף בילדים בכלל ובבתו הקטינה והחולה בפרט. שמעתי חלק מהקטינים אשר ביקשו כי הנאשם ישוב הביתה ובדיונים התרשמתי מהקרבה שחשים אליו ילדיו ומהגעגוע לאביהם שבאחת נלקח מהם. ואולם גם בעניין זה יש לנקוט משנה זהירות ולזכור כי הנאשם אמנם תפקד בבית וטיפול בילדיו ואולם הוא היה גם זה שפגע במתלוננת תוך התעלמות מנוכחותם של הילדים ומהפגיעה המשנית אשר עשויה הייתה להיגרם להם נוכח מעשיו.

73. בנוסף לקחתי בחשבון את עדויותיהם של **העדים לעונש** אשר שיבחו את מידותיו של הנאשם ואשר תיארו את הנאשם כאב אוהב, עוזר ותומך אשר מעד מעידה חד פעמית לאור לחצים וחרדות שעלו נוכח מצבה הבריאותי של בתו.

74. לבסוף נתתי דעתי **למצבה הכלכלי של המשפחה** אשר אבי המשפחה דאג לפרנסתה ובשל היותו במעצר נפגע מצבם הכלכלי. בעניין זה נתתי דעתי לנ/1 שענינו פינוי המשפחה מהמושכר בו הם מתגוררים כעת. עם זאת, ומבלי להקל ראש בנסיבות ובאמור בנ/1, אפנה לדבריו של הנאשם בתסקיר, שם שלל קשיים כלכליים לאור זכאות המשפחה לקצבאות ילדים ונכות על ידי המוסד לביטוח לאומי.

75. אל מול מכלול השיקולים אותם מניתי ואשר פועלים לטובת הקלה בעונשו של הנאשם, הרי שלא ניתן להתעלם מן **השיקולים אשר יש בהם כדי להביא להחמרה בעונשו**. הנאשם **תקף את המתלוננת באופן חמור ומתמשך**, בכך שהשליך לעברה חפצים שפגעו בגופה, הכה בה בחוזקה ללא הפסקה, עם ובלי אמצעים מדגימים, איים איומים חמורים כדוגמת "אני אשחט אותך", "אני גומר אותך", כרך צינור סביב צווארה, חנק אותה, השפיל אותה - והכל שעה שהמתלוננת מתחננת שיפסיק ולנגד עיני ילדיו.

76. הנאשם גרם למתלוננת **לחבלות חמורות** (ת/1), פגע בה פעם אחר פעם, חבט בה, היכה בראשה שוב ושוב, כילה בה את זעמו ולא חדל עד אשר נמלטה לבית שכנים או עד אשר האירוע הופסק על ידי עובר אורח. נסיבות המקרה, כפי שתואר בכתב האישום, מעורר תהייה באשר לתוצאות האפשריות של מעשיו של הנאשם ומה יכול היה לקרות למתלוננת היה ולא הייתה מצליחה לברוח מפניו לבית השכנים או שעובר אורח לא היה קורא לעזרה.

77. **מתסקיר שירות המבחן** עולה כי הנאשם נעדר אמפתיה להשלכות התנהלותו הפוגענית על ילדיו והמתלוננת וכי קיים לנאשם קושי להתמודד עם תחושות דחייה ותסכול כאשר דרישותיו אינן נענות. בבסיס ביצוע העבירות עומדים דפוסי חשיבה נוקשים וקשיים בוויסות עצמי - דפוסים אשר לא טופלו שכן הנאשם התקשה לעמוד בתנאי הטיפול אליו הופנה ומשך שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

78. כפי שצינתי קודם לכן, מקרה זה מציג דילמה מורכבת שכן מחד, מעשיו של הנאשם חמורים ביותר ומחייבים הטלת ענישה משמעותית. ומנגד, משפחתו של הנאשם חווה קשיים רבים, בתו סובלת מתחלואה קשה ועומדת בפני ניתוח והמתלוננת עצמה סובלת מקשיים נפשיים אשר מגבילים את תפקודה. דילמה זו היא אשר עמדה גם לפתחו של שירות המבחן במסגרת הליך המעצר, שעה שחרף המורכבות מצא לנכון להמליץ על העברתו של הנאשם לטיפול בבית נועם. בית המשפט אימץ את ההמלצה והנאשם יצא לבית נועם ואולם לא התמיד בטיפול ומשך הושב למעצר. הטיעון שמסר הנאשם לכישלון הטיפול נעוץ בכך שהרגיש כי משפחתו אינה מתפקדת וכי לא יכול היה לשאת את המחשבה כי הוא רחוק מבני משפחתו, וכי בשל כל אלה לא הצליח להתפנות להליך טיפולי. ברוח זו ביקש הנאשם לאמץ את **המלצת "דרך חדשה"** המפורטת בנ/3, ולאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי של יומיים בשבוע וזאת חלף מאסר שכן כך יצליח הנאשם להישאר קרוב אצל משפחתו, לפרנסם וגם לקבל טיפול. בחנתי את ההצעה העונשית של ההגנה ואף זימנתי לעדות את עורכת חוות הדעת, אולם לאחר שעשיתי כל זאת **לא מצאתי כי ניתן לאמץ המלצה עונשית זו**. הנאשם ביצע עבירות קשות וחמורות והגם שהליך טיפולי נחוץ עד מאוד, לא ידע לנצל את ההזדמנות שניתנה במסגרת ההליך המשפטי ועזב את בית נועם. ומדוע עשה זאת? משום שרצה להיות קרוב אצל משפחתו. והאם חזרתו למעצר קירבה את הנאשם אל בני משפחתו? בוודאי שלא. יתרה מכך, **בעזיבתו את בית נועם פגע הנאשם בסיכוי הממשי שהונח לפתחו להשתלב בדרך טיפולית משמעותית אשר אפשר שהייתה מובילה לשינוי המיוחל בתפיסות בהן מחזיק הנאשם, בכוחניות שנוקט כלפי המתלוננת ואפשר כי היה מפחית את הסיכון שהנאשם ישוב על מעשיו אלה. ואולם, כידוע, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות האמורה וכעת, עתירתו לטיפול במסגרת פרטית חלף מאסר אינה עולה בקנה אחד עם הנסיבות הקשות של העבירות בהן הודה, עזיבת הטיפול בשלב מוקדם, והאינטרס הציבורי המחייב הטלת ענישה מחמירה.**

79. בעניין זה אוסיף ואומר כי אין ספק שהנאשם זקוק לטיפול וטוב יעשה באם מיד בתום תקופת מאסרו ישתלב בהליך טיפולי כפי שהצהיר בפניי כי יעשה. הטיפול אינו צריך להיעשות חלף מאסר ואינו חייב להתקיים על חשבון שעות העבודה. הטיפול לו זקוק הנאשם בכדי שימנע בעתיד מלפגוע במתלוננת יכול להתרחש בשלל המסגרות העומדות לרשותו של הנאשם בקהילה מיד בתום תקופת מאסרו. הנאשם הצהיר על רצונו זה בפניי. המתלוננת הצהירה אף היא בדבר כוונתם להשתלב בטיפול. לנאשם משפחה וחברים שנכחו באולם ודיברו בשבחו וניכר כי דואגים לו ולמשפחתו. יש לקוות כי מעטפת זו של אמו, אחיו, חבריו, המתלוננת וההליך המשפטי בכללותו - כל אלה יביאו את הנאשם להשתלב בהליך טיפולי

מתאים מיד עם שחרורו ממאסר. לא לצורך הקלה בעונש. לא כדי לסבר את אוזנו של בית המשפט. טיפול שבו יחפוץ הנאשם כדי להיות בעל טוב לרעייתו ואב מתפקד לילדיו.

80. בסופו של יום, כאשר אלה הן הנסיבות המונחות לפתחי, מצאתי כי לצד הטלת ענישה מרתיעה ומשמעותית יש להתחשב בנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם, ובעיקר במצבן הבריאותי של המתלוננת ושל בתו הקטינה. עם זאת, המשקל שיינתן לנסיבות האישיות יהא מדוד ומתון וזאת מתוך רצון לשמור ולהגן לא רק על המתלוננת ובטחונה, אלא גם על האינטרס הציבורי. לאחר ששקלתי את השיקולים השונים אשר פורטו לעיל, בחנתי את הפסיקה, את המסמכים והחומרים שהוצגו לבית המשפט, התסקיר וחוות הדעת ולאחר ששמעתי את המתלוננת, ילדיו, אחיו וחבריו של הנאשם ואת הנאשם עצמו, מצאתי למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי חישוב שב"ס.

ב. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות ובכלל זאת עבירת איומים וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. **קנס** בסך 7000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 ימים מהיום.

ד. הנאשם יחתום על **התחייבות כספית** על סך 30,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירות בהן הורשע. הנאשם הצהיר בפניי בדבר התחייבותו.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

בשים לב לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ואשר בגין הורשע, אבקש משלטונות שב"ס והגורמים הרלוונטיים לנקוט בכל פעולה נדרשת במהלך מאסרו ולקראת שחרורו של הנאשם בכדי להבטיח כי המעשים בהם הורשע לא ישנו וכדי להבטיח את בטחונה של המתלוננת.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ב, 24 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

